

תת"ע 7551/02/18 - אל טורי כייס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7551-02-18 מדינת ישראל נ' אל טורי כייס

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המבקש:
נגד

אל טורי כייס ע"י ב"כ עו"ד עלא אגבאריה

המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בניגוד לנטען בבקשה, חזקה כי המבקש זומן כדין וטענותיו כנגד אישור המסירה, עליו מתנוססת חתימתו, לא נתמכות בדבר.

נבגזר הדין, לא נגרם לו עיוות דין כלשהו וזאת נוכח חומרת העבירה, חובת הפסילה הקבועה בחוק ועברו התעבורתי המכביד וממילא, לא פירט המבקש את טיעוניו כנגד האישום ולא המציא כל ראיה שיש בה לסתור את הנטען בכתב האישום - ראה ענין סאלם לעיל, בו נקבע: "ניתן אם כן לקבוע, בשינויים המחוייבים, כי גם כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

כפי שִנָּאָה להלן, טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו".

מכל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ט, 25 יולי 2019, בהעדר הצדדים.